

nyt Princip, som han, affet fra de politiske Forhold, mener, at dette Thing i en Haand- vending kan gaa ind paa. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de formelle Ind- vendinger, som den høitærede Finanzmini- ster gjorde imod Forslaget, thi jeg tror, at de i Virkeligheden have mindre Betydning. Var man reelt enig, kom man let over disse formelle Vanffeligheder, men Sagen er den, at der i Virkeligheden i dette Spørgsmaal — det se vi her grangvelig — som i de fleste, ja, jeg kunde vel endogsaa tilføie alle Spørgsmaal, er en Grundforskjel imellem dette Ministerium og dette Thing. Vi kunne vel alle være enige om, at der er Arbejds- løshed, og at der er nogen, ja maaste ikke ringe Nød til Stede, ikke alene her i Kjøben- havn, men i det hele Land. Vi kunne vel ogsaa være enige om, at det kunde være godt at faae denne Nød afhjulpen, og det er i høj Grad beklageligt, at Stillingen jo er saale- des i vort Samfund, at et saadant ekstraor- dinært Forslag som det, vi her behandle, skal være nødvendigt; thi det er klart, at naar Samfundet var saaledes organiseret, som det burde være, vilde en Lov som denne efter min Mening være en Overflødighed. Jeg skal ikke undlade at minde om — man anfører jo saa tit om dette Thing og navn- lig om dets Flertal, at det savner et Pro- gram — at der dog i dette Thing for mange Aar tilbage er fremkommet — hvad den høitærede Finanzminister selv mindede om — et Forslag, som, dersom Ministeriet i sin Tid var gaaet ind paa Grundtanken deri og havde hjulpet med til at bearbejde det, vilde have ført til, at vi forlængst havde haft en almindelig Alderdomsforsørgelseskasse. Et saadant Forslag er fremkommet i dette Thing. Vi vilde allerede forlængst have haft en Un- derstøttelseskasse i hver Kommune, som kunde have været i Stand til netop at tage sig af de Forhold, som Lovforslaget her tilsigter at hjælpe paa. Altsaa, jeg tror, det er med Urette, at det af og til baade af Venner og Modstandere bebreides dette Things Flertal, at det intet Program har. Jeg vil hellere sige, at det har haft for meget Program. Der er næppe den Branche paa Lovgivnings- omraadet, hvor der ikke er udformet Lovfor- slag, og det ogsaa for Arbejdernes Vedkom- mende, Lovforslag, som vilde have haft en gennemgribende Indflydelse, og som, dersom den høitærede Minister i Tide havde hjulpet os til at bearbejde dem, vilde have været i Stand til at afværge den Arbejdsløsh- ed og Nød, som dette Lovforslag tilsigter at afhjælpe. Min Hovedindvending mod Ministeriets Forslag er netop den, at der efter min Overbevisning vil være

omtrent den samme Nød til Stede, efter at dette Forslag er vedtaget, som forinden. Det vil i Virkeligheden — det er min Hoved- indvending, og den skal jeg paavise blot med et Par Ord — ikke afhjælpe den Nød, der er til Stede. Det blev allerede i Gaar fortelig berørt af det ærede Medlem fra Midbelfart (Monrad), at det jo aldeles ikke var givet, at den høitærede Ministers For- slag vil afhjælpe Arbejdsløsheden i de Jag og de Klasser, hvor Nøden netop er til Stede. Det forekommer mig, at den høit- ærede Minister, der har et saa stort Apparat til sin Naadighed til at arbejde med, havde skuldt dette Thing, naar han fremkom med sit Forslag, da at paavise, i hvilke Brancher Nøden særlig er til Stede, og at hans For- slag netop i disse Jag vilde være særlig i Stand til at hjælpe. Naar der er talt om, at det er 2 Millioner til Arbejderne, der her bydes, saa er det en stor jo Misforstaaelse. Her er jo ikke Tale om 2 Millioner til Arbejderne. Det vilde ogsaa have været ønskeligt at faae at vide, hvor stor en Del af denne Sum, der i Virkeligheden vil gaa til Arbejderne. Det vil vise sig, at, naar alt Saadant som Raamateriale og de Stoffer, der komme fra Udlandet, skal betales, saa vil der i Virkelig- heden kun blive en meget lille Sum til Ar- bejdernes Lønning. Det er min Mening, at der med dette Forslag vil vedblive at være omtrent den samme Nød i Kvist og Kjelder indenfor de Jag, som nu lide Nød, men som Forslaget slet ikke kommer til Hjælp. Det er altsaa ikke alene tvivlsomt om Hjælpen vil falde i de Jag, hvor den skulde falde, men udenfor Kjøbenhavn betragter jeg Forslaget som aldeles betydningsløst. Der vil komme Hjælp til enkelte Egne, hvor der skal bygges en ny Jernbanestation, eller rettes paa en gammel Jernbanestation, men hvor der maaste slet ingen Arbejdsløshed er, hvor der maaste oven i Kjøbet er Trang til Arbejdere. Altsaa der vil blive givet Arbejde, hvor der ingen Arbejdsløshed er, og der vil ikke blive givet Arbejde, hvor der er Arbejdsløshed, thi det er jo efter Forslaget den største Part af Landets Egne, i hvilke der slet intet Arbejde foretages. Nu kan man jo sige, at Arbejderne kunne rejse, men vi, der kjende Forholdene, vi vide jo, at Arbejderne i Reglen have Familie, og at Husmænd og Sinderster, der have Familie, ikke saaledes ere stikkede til at rejse fra den ene Egn af Landet til den an- den, tværtimod. Og desuden vil det Arbejde, som de skulde rejse til, ofte være af kort Varighed. Det eneste Sted, hvor Forslaget muligvis vil hjælpe en lille Smule, det er her i Kjøbenhavn, og det endda kun i enkelte Jag, i hvilke vi ikke vide, om der herfter